

Asia: VN/26856/2023

Luonnos hallituksen esitykseksi eduskunnalle uudeksi alueidenkäyttölaki

Lausunnonantajan lausunto. Lausuntopalautteen käsittelyn helpottamiseksi ympäristöministeriö pyytää, että lausunto jaotellaan lausuntopyynnössä ilmoitettujen väliotsikoiden mukaisesti.

Kommentit luvusta 1 Yleiset säännökset

-

Kommentit luvusta 2 Viranomaisten tehtävät

-

Kommentit luvusta 3 Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet

-

Kommentit luvusta 4 Maakuntakaava

Muotoilu maakuntakaavan oikeusvaikutuksista pykälässä 27 on toimiva ja hyvä selkeytys vanhaan muotoiluun. Maakuntakaavoituksessa on tehty esim. tuulivoimaan liittyen hyvinkin yksityiskohtaisia tuulivoima-alueiden rajauksia ja niitä koskevia kaavamääräyksiä ilman vastaavalla tavalla yksityiskohtaisia lähtötietoja. Näin ollen on olennaista, että maakuntakaava ei saisi olla hankekehityksen esteenä, mikäli vaikutukset tarkempien selvitysten myötä yleiskaavoituksessa todetaan maakuntakaavatason vaikutusarvioinnista poikkeavaksi.

Yleiskaavan sisältövaatimuksissa (ks. kommentit luvusta 8) annetaan kuitenkin tämän pykälän kanssa ristiriitainen vaatimus: maakuntakaavan tuulivoima-aluemerkintä määrää sen, koskeeko tuulivoimayleiskaavan sisältövaatimus minimietäisyydestä hanketta vai ei. Lain perusteluissa mainitaan vielä, että ko. sisältövaatimusta sovelletaan niihin yksittäisiin voimaloihin, jotka sijoittuvat maakuntakaavan rajauksen ulkopuolelle. Tällöin maakuntakaavan vaikutus ulottuu yksittäisten voimaloiden tasolle saakka määräävänä, kun päinvastoin pykälän 27 muutos tavoittelee maakuntakaavan nykyistä yleispiirteisempää tulkintaa. Minimietäisyyttä koskeva sisältövaatimus tulee poistaa lakiehdotuksesta tai muokata maakuntakaavan yleispiirteisyyttä kunnioittavaksi.

Kommentit luvusta 5 Yleiskaava

Yleiskaavan ja asemakaavan yhteiskäsittelyn lisääminen lakiin on kannatettava asia. Niissä hankkeissa, missä vaaditaan kummatkin, se poistaa mahdollisen viiveen yleis- ja asemakaavakäsittelyjen välistä, ja näin ollen mahdollistaa nopeamman ja sujuvamman hankkeiden etenemisen. Yhteiskäsittelyn käytöstä tulisi aktiivisesti myös seuraavassa vaiheessa ohjeistaa viranomaisia ja kuntia, jotta käytäntö yleistyy tehokkaasti. Olisi suotavaa, että myös muutoksenhaun aikataulut voitaisiin yhdistää.

Kommentit luvusta 6 Asemakaava

-

Kommentit luvusta 7 Vähittäiskaupan suuryksiköitä koskevat erityiset säännökset

-

Kommentit luvusta 8 Tuulivoimarakentamista koskevat erityiset säännökset

” Laadittaessa 67 §:ssä tarkoitettua tuulivoimarakentamista ohjaavaa yleiskaavaa, on sen lisäksi, mitä yleiskaavasta muutoin säädetään, huolehdittava siitä, että:...3) suunniteltu tuulivoimarakentaminen ei aiheuta merkittäviä haitallisia maisemavaikutuksia;”

Tämä lain muutos kategorisesti kieltää merkittäväksi määritellyt vaikutukset maisemaan. Tämä on erittäin ongelmallinen muutos, ja voi estää tulevaisuudessa 100 % tuulivoimahankkeista. Muutosta ei pitäisi sisällyttää tulevaan lainsäädäntöön, vaan tulee pitäytyä lain aikaisemmassa muotoilussa maiseman osalta.

Vaikutuksen merkittävyyden määrittely ei ole yksiselitteistä, ja se riippuu mm. tarkastelumittakaavasta ja -alueesta. Vaikka maisemavaikutukset arvioitaisiin kokonaisuudessaan merkittävää vähäisemmäksi, lähes aina vaikutukset joihinkin yksittäisiin kohteisiin ovat merkittävät. Lähes kaikissa hankkeissa siis maisemavaikutukset jostakin näkökulmasta ovat merkittäviä, ja näin ollen tämä kohta aiheuttaa sen, ettei yksikään tuulivoimahanke täytä lainsäädännön sisältövaatimuksia.

Vaikka vaikutukset yksittäisiin kohteisiin rajattaisiin lain tulkinnan ulkopuolelle, ja keskityttäisiin vain kokonaisvaikutuksiin, millä tahansa yksittäiselläkin modernilla tuulivoimalalla on ainakin lähimmille alueille merkittävä maisemavaikutus.

Erityisesti ongelmallista on se, että kieltö on kategorinen ”ei saa aiheuttaa merkittävää haittaa”, eikä siitä voisi poiketa. Muita kategorisia kieltoja ei ole yleiskaavan sisältövaatimuksissa, vaan ne ovat pääsääntöisesti muotoa ”on otettava huomioon”. Muualla ympäristölainsäädännössä kategoriset

kiellot eivät ole kovin yleisiä, esimerkkinä löytyy pohjaveden pilaamiskielto. Ehdotuksen mukaan siihen rinnalle tulisi "maiseman pilaamiskielto". Eikä maiseman laadulle ole olemassa mitattavia raja-arvoja, niinkuin veden laadulle on, vaan merkittävyyden määrittely vaihtelee arvion tekevän asiantuntijan näkemysten mukaan. Esim. luonnonsuojelulain ja vesilain mukaan tehtävästä suojelusta on myös esitetty poikkeuslupamenettelyt, ja jopa Natura-suojelusta voidaan poiketa. Alueidenkäyttölaissa ei sitä vastoin ole esitetty poikkeamismahdollisuutta.

Hallitusohjelman mukaisesti lain uudistuksen tavoitteena on sujuvoittaa ja nopeuttaa kaavoitus-, lupa- ja valitusprosesseja sekä purkaa normeja. Tässä päinvastoin luodaan uusi normi, joka vaikeuttaa kaavoitusta ja valitusprosessia.

"Jos tuulivoimarakentamista ohjaava yleiskaava ei sijoitu maakuntakaavassa osoitetulle tuulivoimaloiden alueelle, tuulivoimala on sijoitettava vähintään kahdeksan kertaa tuulivoimalan kokonaiskorkeuden etäisyydelle olemassa olevista asuinrakennuksista ja rakentamisluvan saa-neista asuinrakennuspaikoista sekä asemakaavassa tai 40 tai 73 §:ssä tarkoitettussa yleiskaavassa osoitetuista asuinrakennuspaikoista."

Tuulivoiman ja asutuksen välisen minimietäisyyden määräävä kohta on erittäin ongelmallinen monella tapaa, ja se voi potentiaalisesti estää kaikkien Tuulialfan tuulivoimahankkeen toteutumisen. Tätä ei pitäisi sisällyttää lainsäädäntöön missään muodossa. Nykyinen melua koskeva lainsäädäntö ja ohjeistus on jo tuulivoiman osalta tiukempi kuin muiden melunlähteiden (-10 dB), ja ohjaa tuulivoimaa riittävällä tavalla sijoittumaan kauas asutuksesta. Mikäli minimietäisyyden lisääminen on välttämätöntä, 8 x napakorkeus on etäisyys, joka on lähempänä modernien voimaloiden melun aiheuttamaa vaikutusta, ja olisi ehdotettua minimietäisyyttä perustellumpi.

Yleiskaavan sijoittuminen maakuntakaavassa osoitetulle alueelle on usein tulkinnanvaraista, sillä maakuntakaavan tuulivoima-alueiden rajaukset poikkeavat yleiskaava-alueiden rajoista. Perustelujen mukaan tällöin maakuntakaavan alueen ulkopuolelle sijoittuville voimaloille sovellettaisiin minimietäisyyttä. Maakuntakaavaa ei kuitenkaan ole laadittu ohjaamaan näin yksityiskohtaisesti yleiskaavoitusta, ja sitä selkeytetään tässä samassa lainsäädäntöhankeessa. Tämä kohta on siis ristiriidassa ehdotuksen pykälän 27 kanssa.

Minimietäisyyden sitominen voimalan korkeuteen aiheuttaa ensisijaisesti sen, että voimaloiden maksimikorkeuksia rajoitetaan kaavassa vain tämän pykälän takia. Maksimikorkeuden rajoittamisella taas on sellaiset seuraukset, että sähköä tulee vähemmän ja hankkeiden rahoitus vaikeutuu, vaikka maksimikorkeuden muutos ei välttämättä muuta hankkeiden ympäristövaikutuksia, esim. melua.

8 kertaa tuulivoimalan kokonaiskorkeus tarkoittaa suunnittelussa tavanomaisen 300 m voimalan kohdalla 2400 m minimietäisyyttä lähimpiin asuinrakennuksiin. Tämä aiheuttaa sen, että tuulivoima keskittyy entistä vahvemmin Suomen harvaan asuttuihin osiin ja erityisesti luontoalueille. Tämä

lainkohta siis lähtökohtaisesti aiheuttaa kielteisiä vaikutuksia luonnon monimuotoisuuteen tilanteessa, jossa luonnon monimuotoisuuden heikkeneminen pitäisi kiireesti saada pysäytettyä.

Tämä minimietäisyys ei myöskään perustu mihinkään vaikutusarvioon. Vaikutusarviot tehdään hankekohtaisesti ympäristövaikutusten arvioinnin ja kaavoituksen yhteydessä. Tietoon ja vaikutusarviointeihin pohjautuva päätöksenteko pitäisi olla lähtökohta, kun tässä lainsäädäntöön ehdotetaan sattumanvaraisesti valittua etäisyyttä.

Minimietäisyys myös on ristiriidassa kuntien kaavoitusmonopolin ja demokraattisen päätöksenteon kanssa. Kategorinen noin pitkä minimietäisyys sulkee käytännössä pois osia tuulivoimahankkeista ja tekee monia tuulivoimahankkeita toteuttamiskelvottomiksi kokonaan. Tuulivoiman sijoittamisesta pitäisi lainsäädännön mukaan päättää kunnanvaltuustoissa, mutta tämän ehdotus riisuu kuntia tästä päätösvallasta.

Viittaus maakuntakaavassa osoitettuun tuulivoima-alueeseen asettaa myös maakunnat eriarvoiseen asemaan ja aiheuttaa muutospaineita nykyisiin tuulivoima-aluemerkintöihin. Eriarvoisuus juontuu siitä, että kaikki maakunnat eivät ole kaavoihin merkinneet tuulivoima-alueita, vaan luottavat selvitysten ohjaavan suunnittelua kaavoja tarkoituksenmukaisemmin. Näille maakunnille tulisi siis myös parhaille alueille sovellettavaksi minimietäisyys. Tuulivoima-alueiden muutospaineet taas juontuvat siitä, että nykyisiä alueita ja merkintöjä ei suunniteltu lakiehdotuksen mukainen minimietäisyys mielessä, eikä niitä varten ollut käytettävissä maastonselvityksiä tai yksityiskohtaisia vaikutusarviointeja. Merkinnät on siis suunniteltu yleispiirteisiksi, ja mikäli niihin sidotaan tarkka minimietäisyysvaatimus, on maakuntakaavojen merkinnät tarpeen tarkistaa lainsäädäntö huomioon ottaen. Tämän sisältövaatimuksen lisääminen siis laukaisee välittömän tarpeen tarkistaa kaikki maakuntakaavat tuulivoimamerkintöjen osalta.

Kommentit luvusta 9 Aurinkovoimarakentamista koskevat erityiset säännökset

Lähtökohtaisesti mahdollisuus käyttää yleiskaavaa aurinkovoimalan rakentamisluvan perusteena on hyvä asia. Asiasta tekee ongelmallisen kuitenkin kaavaan liittyvä metsämaata koskeva sisältövaatimus ja rakentamislaisissa esitetyt rakentamisluvan edellytykset. Pykälästä 71 on poistettava seuraava kohta: 2) aurinkovoimarakentamista ei osoiteta merkittävässä määrin metsämaalle.

Metsämaa on määritelty esityksen perusteluissa siten, että puuston vuosikasvu on suotuisissa oloissa keskimäärin vähintään 1 m³ /ha vuodessa. Tähän liittyy useita ongelmia. Ensinnäkin, keskimääräisen vuosikasvun määrittelytapa, lähtöaineistot ja kuviomäärittely vaikuttavat tulokseen. Tuulialfa teki LUKE:n VMI-aineistoihin perustuvan tarkastelun, jonka tuloksena myös erittäin heikkokasvuiset kallioalueet ja turvemaat tuottavat enemmän kuin tämän 1 m³ /ha /v. Käytännössä

kaikki metsämaa siis jää merkittävän aurinkovoimarakentamisen ulkopuolelle. Tämä on ongelmallista koko Suomessa, mutta erityisesti pohjoisessa, missä maanpeite suurimmaksi osaksi on metsämaata taikka suota, ja aurinkovoiman sijoittaminen pelloille on liian kallista vaihtoehtokustannukset huomioiden. Tämä johtaa aurinkovoiman sijoittamisen edellytysten rajuun heikkenemiseen koko suomessa, ja myös alueelliseen epätasa-arvoon erityisesti Itä- ja Pohjois-Suomen kannalta. Näin ollen aurinkovoima tulee keskittymään Varsinais-Suomen peltoalueille, missä sähkönsiirtoverkon kapasiteetti ei riitä (esim. merituulivoima kilpailee samasta kapasiteetista).

Lisäksi metsän keskimääräiseen vuosikasvuun perustuva määritelmä ei ota kantaa maankäyttöön. Tällöin esimerkiksi käytöstä poistuvat kuivemmat turvetuotantoalueet, jotka alkavat kasvamaan pensaita ja puustoa heti toiminnan päätyttyä, laskettaisiin metsämaaksi. Nimenomaan helposti metsittyvät kuivemmat osat entisistä turvetuotantoalueista sopivat parhaiten aurinkovoiman tuotantoon. Metsämaakiello siis uhkaa myös hallitusohjelman mukaista lain uudistuksen tavoitetta ohjata aurinkovoimarakentamista turvetuotannosta vapautuneille alueille.

Laista ja sen perusteluista puuttuu myös määritelmä sille, mikä on merkittävää aurinkovoimarakentamista. Tarkoittaako tämä sitä, että mikäli yli 20 % hankkeesta sijoittuu metsämaalle, se on merkittävää? Vai onko merkittävän määritelmä hehtaariperusteinen, esim. yli 10 ha aurinkopaneelikenttää saa sijoittua metsämaalle. Esityksessä rakentamislain muuttamisesta merkittäväksi aurinkovoiman rakentamiseksi on määriteltä nimenomaan 10 hehtaarin pinta-ala, ja silloin edellytetään kaavoitusta. Näin ollen voidaan tulkita, että aurinkovoiman merkittävä rakentaminen tarkoittaa myös alueidenkäyttölaissa 10 ha aluetta, mutta tämäkään ei ole yksiselitteistä. Käytännössä kohta siis kieltää kaikki metsämaalle rakennettavat yli 10 ha aurinkovoimalaitokset, mikä vastaa yli 80 % Tuulialfan itsenäisinä hankkeina tai hybridihankkeissa suunniteltavista aurinkovoimalaitoksista. Metsämaakiellon vaikutus on siis valtavan paljon suurempi kuin mitä perusteluissa kuvataan.

Metsämaakiellon perusteena käytetään metsämaalle rakennettavan aurinkovoiman hiilivarastojen purkautumisesta aiheutuvia päästöjä. Kategorinen metsämaakiello niputtaa kaikki suomen puustoiset tai potentiaalisesti puustoa kasvavat alueet samanlaisiksi massaksi, eikä ota huomioon tämän valtavan ”metsämaa”-kategorian sisäisiä eroavaisuuksia, saatikka aurinkovoimahankkeissa tehtäviä sijoittelu- ja suunnitteluratkaisuja, joilla voitaisiin vaikuttaa maankäytön muutoksen aiheuttaman hiilivaraston muutoksiin. On kannatettavaa, että aurinkovoimaa suunnitellaan siten, että laskennalliset hiilipäästöt ovat mahdollisimman pieniä, mutta tämä sisältövaatimus metsämaasta ei kohdistu sinne minne on tarkoitus, ja sen vaikutukset ilmastonmuutoksen torjuntaan laajemmin ovat kielteisiä.

Kokonaisuutena lakiesitys epäonnistuu toteuttamaan hallitusohjelman tavoitetta ”edistetään aurinkovoimainvestointeja maankäytön kannalta sopiville paikoille yhtenä keinona tasa-painottaa uusiutuvan sähköntuotannon ajallista vaihtelua.” Ehdotus ei ensinnäkään edistä aurinkovoimainvestointeja minnekään, vaan päinvastoin hidastaa ja hankaloittaa teollisen mittakaavan aurinkovoiman kehittämistä kaikkialle. Laki ei myöskään ohjaa aurinkovoimaa sopiville paikoille, vaan kieltää aurinkovoiman kehittämisen lähestulkoon sattumanvaraisesti sellaisille

alueille, joissa puut voisivat kasvaa. Sähköntuotannon tasapainottaminen taas edellyttäisi aurinkovoiman merkittävää lisäämistä sähköverkon kapasiteetin kannalta järkevällä tavalla ja nopealla aikataululla, eikä ehdotus sitä mainituista syistä edistä.

Kommentit luvusta 10 Ranta-alueita koskevat erityiset säännökset

-

Kommentit luvusta 11 Kaavoitusmenettely ja vaikutusten selvittäminen kaavaa laadittaessa

-

Kommentit luvusta 12 Asemakaavan ja yleiskaavan laatimisaloite ja asemakaavan ja yleiskaavan laatiminen yhteistyössä

Maanomistajan kaavan laatimisaloitteen lisääminen lainsäädäntöön on lähtökohtaisesti hyvä asia. Lain perusteluissa mainitaan, että maanomistaja voi valtuuttaa vuokraoikeuden haltijan toimimaan puolestaan. Käytännössä kaavoitusaloitteita ovat tehneet aiemmin hankkeesta vastaavat, mikä on ollut toimivaa, mutta toisinaan aloitteiden käsittelyssä kestää kauemmin kuin 4 kk, jopa vuosia. Etenkin määräajan asettamisen näkökulmasta ehdotus on siis kannatettava.

Koemmentit luvusta 13 Merialuesuunnittelu

-

Kommentit luvusta 14 Kansallinen kaupunkipuisto

-

Kommentit luvusta 15 Valtion rajat ylittävät ympäristövaikutukset

-

Kommentit luvusta 16 Pakkokeinot ja seuraamukset

-

Kommentit luvusta 17 Kaavan ja muun päätöksen tiedoksianto koskevat säännökset

-

Kommentit luvusta 18 Muutoksenhaku

Kiireellisen käsittelyn piiriin lisätään aurinkovoimarakentamista ohjaava yleiskaava, mikä on kannatettavaa.

Kommentit luvusta 19 Kaavan ja muun päätöksen tiedoksiantoa j voimaantuloa koskevat säännökset

-

Kommentti luvusta 20 Erinäiset säännökset

-

Kommentit luvusta 21 Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Lain on tarkoitus tulla voimaan vuonna 2026. Samaan aikaan siirtymäsäännöksen mukaan vanhaa lainsäädäntöä noudatetaan, mikäli kaavaehdotus on asetettu julkisesti nähtäville ennen tämän lain voimaantuloa. Kaavaehdotuksen nähtäville asettaminen tapahtuu aivan kaavoituksen loppuvaiheessa. Suurimmassa osassa tuulivoimahankkeita siis tämä lakimuutos tapahtuu kesken kaavoitusprosessin. Erityisen ongelmallista tämä on silloin, kun kaavaluonnos on jo valmisteltu ja mahdollisesti asetettu nähtäville, ja kaavakartta ja -määräykset on tehty vanhan lainsäädännön mukaan, ja sitten lainsäädäntö muuttuu. Silloin kaava-aineistot täytyy laatia uudestaan, mallintaa kaikki uudestaan ja uusia vaikutusarvioinnitkin. Usein kaavan aineistoihin sisältyy myös YVA, josta arviointiselostus julkaistaan ja perusteltu päätelmä annetaan ennen kaavaehdotuksen laatimista. Myös YVA ja perusteltu päätelmä vanhentuivat silloin kesken kaavaproessin. Esitämme siis, että siirtymäaikaa pidennettäisiin esimerkiksi siten, että kaavoja, jotka on asetettu luonnoksena (valmisteluaineistot) julkisesti nähtäville ennen lain voimaantuloa, koskisi vielä vanha lainsäädäntö.

Mikäli tämä ei ole mahdollista, ehdotamme lain hyväksymisen ja voimaantulon välille 12 kk aikaa valmistautua muutokseen.

Kommentit alueidenkäyttölain muuttamisesta (liitelaki, nimike muuttuu laiksi kaavojen toteuttamislaki)

-

Kommentit rakentamislain muuttamisesta

Sijoittamisen edellytyksiin suunnittelutarvealueella on lisätty maininta, että merkittäviä haitallisia vaikutuksia aiheuttaviksi rakennuksiksi lasketaan yli 10 ha kokoiset aurinkovoimalat, jolloin edellytetään asemakaavan taikka aurinkovoimayleiskaavan laatimista rakentamislupien perusteeksi. Alueidenkäyttölaissa puolestaan kielletään merkittävän aurinkovoiman rakentaminen metsämaalle. Tämä yhdistelmä tekee mahdottomaksi aurinkovoiman rakentamisen metsämaalle riippumatta siitä, ovatko vaikutukset todellisuudessa merkittäviä vai eivät (ks. alueidenkäyttölaista annetut kommentit).

Toisekseen, kaavoituksen asettaminen aurinkovoimalaitosten ehdoksi aiheuttaa vähintäänkin puolentoista vuoden, mutta jopa useiden vuosien viivytyksen hankekehitykseen suhteessa

nykytilanteeseen. Kaikki Tuulialfan tytäryhtiöiden aurinkovoimahankkeet ovat paljon suurempia kuin 10 ha, joten muutos vaikuttaa kielteisesti kaikkiin aurinkovoimahankkeisiimme. Laajemmin tämä heikentää suomen mahdollisuutta taloudellisesti kilpailukykyiseen vihreään siirtymään ja vetytalouden muodostamiseen, jossa nopeimmat keräävät rahoituksen ja voitot kansainvälisillä markkinoilla. Lisäksi tämänhetkisessä hallitusohjelmassa ei ole juuri muita vaikutuksiltaan suuria keinoja ilmastonmuutoksen torjumiseen kuin tämä vihreä siirtymä. Tämä vaikuttaa siis kielteisesti Suomen tulevaisuuden talousnäkyymiin ja mahdollisuuksiin vähentää hiilidioksidipäästöjä.

Ehdotamme, että 10 ha raja-arvo poistetaan lakiehdotuksesta, ja tarpeen vaatiessa tilalle otetaan muun lainsäädännön kanssa yhdenmukainen pinta-ala. YVA-menettelyä edellytetään usein sellaisille hankkeille, joissa metsämaan maankäyttö muuttuu yli 200 ha alueella. Myös kaavoituksen edellytyksenä voisi olla samankaltainen määritelmä, joko 200 ha, mikäli halutaan kiinteä pinta-ala, tai kaavoitustarve voitaisiin sitoa YVAN tarpeeseen. 10-50 ha pienten hankkeiden postimerkkikaavoitus maa- ja metsätalousalueelle aiheuttaisi kuntien kaavoitustoimissa ruuhkaa ja aiheuttaisi pienten hankkeiden kohtuuttoman viivästymisen raskaan ja monivaiheisen kaavoitusprosessin vuoksi.

Vielä yksi tärkeä näkökulma on, että rakentamislain muutokselle ei ole esitetty siirtymäaikaa. Tällöin luvitusvaiheessa olevia aurinkovoimahankkeita tulisi koskemaan uusi laki ilman varoitusaikaa. Käytännössä sellaiset hankkeet, joissa sijoittamis- tai rakentamislupaa on haettu, tulee kesken lupakäsittelyn koskemaan uusi lainsäädäntö, joka edellyttäisikin kaavaa viivästyttären lähes rakentamisvalmiita hankkeita useilla vuosilla tai tehden niistä kokonaan toteuttamiskelvottomia viivästysten ja lisääntyneiden kustannusten vuoksi. Esitämme siis kunnollista siirtymäaikaa, esimerkiksi lain astuminen voimaan vuoden kuluttua eduskuntakäsittelystä ja vanhan lain soveltaminen niihin hankkeisiin, joista on ehditty jättämään sijoittamislupa- tai rakentamislupahakemus ennen voimaantuloa.

Luonnos uudeksi alueidenkäyttöasetukseksi viimeistellään ja siitä pyydetään lausunnot syksyllä 2025. Jos haluatte jo nyt antaa siitä kommentteja niin voitte tehdä sen tässä.

-

Oksman Sonja
Tuulialfa Oy